

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 9ης Φεβρουαρίου 2017*

«Κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων τα οποία αναπαριστούν κύπελλα — Έννοια της “αναπαραστάσεως κατάλληλης για αναπαραγωγή” — Ανακρίβεια της αναπαραστάσεως όσον αφορά την έκταση της ζητούμενης προστασίας — Άρνηση θεραπείας των ελλείψεων — Άρνηση χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως — Άρθρα 36 και 46 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002»

Στην υπόθεση T-16/16,

Mast-Jägermeister SE, με έδρα το Wolfenbüttel (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus και J. Engberding, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον S. Hanne,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1842/2015-3), σχετικά με αιτήσεις καταχώρισεως κυπέλλων ως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, R. Barents (εισηγητή) και J. Passer, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιανουαρίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Απριλίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη ότι οι κύριοι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτηση για τον καθορισμό ημερομηνίας διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, με τίτλο «Προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση», προβλέπει τα εξής:
 - «1. Η αίτηση για καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να περιλαμβάνει:
 - α) αίτημα καταχώρισης,
 - β) τα στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση του αιτούντος,
 - γ) αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή [ε]άν όμως η αίτηση αφορά σχέδιο δύο διαστάσεων και περιέχει αίτημα αναστολής της δημοσίευσης βάσει του άρθρου 50, η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να αντικαθίσταται από δείγμα.
 2. Επιπλέον, η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει μνεία των προϊόντων στο οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοσθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα.
 3. Επιπροσθέτως, η αίτηση μπορεί να περιλαμβάνει:
 - α) επεξηγηματική περιγραφή της αναπαράστασης ή του δείγματος,
 - β) αίτημα για αναστολή της δημοσίευσης της καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 50,
 - γ) τα στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση του εκπροσώπου που έχει ενδεχομένως ορίσει ο αιτών,
 - δ) ταξινόμηση των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοσθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα σε κατηγορίες,
 - ε) μνεία του δημιουργού ή της ομάδας των δημιουργών ή υποδείγματος ή υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος με την οποία να βεβαιώνεται ότι ο δημιουργός ή η ομάδα των δημιουργών του σχεδίου ή υποδείγματος έχει/έχουν παραιτηθεί από το δικαίωμα ονομαστικής μνείας.
 4. Η αίτηση υπόκειται σε καταβολή τέλους καταχώρισης και τέλους δημοσίευσης. Εφόσον υποβληθεί αίτημα για αναστολή σύμφωνα με την παράγραφο 3, στοιχείο β', το τέλος δημοσίευσης αντικαθίσταται από το τέλος αναστολής της δημοσίευσης.
 5. Η αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό.

6. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και δ', δεν θίγουν την έκταση της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματος αυτή καθαυτή.»

2 Ο τίτλος V του κανονισμού 6/2002, με τίτλο «Διαδικασία καταχώρισης», περιλαμβάνει τα άρθρα 45 έως 50.

3 Το άρθρο 45 του ως άνω κανονισμού, με τίτλο «Εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων κατάθεσης των αιτήσεων», προβλέπει τα εξής:

«1. Το [EUIPO] εξετάζει αν η αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 36, παράγραφος 1, προκειμένου να του χορηγήσει ημερομηνία κατάθεσης.

2. Το [EUIPO] εξετάζει:

α) εάν η αίτηση πληροί τις άλλες προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 36, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, και, στην περίπτωση πολλαπλής αίτησης, στο άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 2,

β) εάν η αίτηση πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό για την εφαρμογή των άρθρων 36 και 37,

γ) εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 77, παράγραφος 2,

δ) σε περίπτωση διεκδίκησης προτεραιότητας, εάν πληρούνται οι σχετικές απαιτήσεις.

3. Οι προϋποθέσεις για την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων κατάθεσης ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό.»

4 Το άρθρο 46 του κανονισμού 6/2002, με τίτλο «Θεραπέυσιμα ελαττώματα», προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν, κατά τη διενέργεια της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 45, το [EUIPO] διαπιστώνει ελαττώματα που είναι δυνατόν να διορθωθούν, τότε καλεί τον αιτούντα να τα θεραπεύσει εντός της καθορισμένης προθεσμίας.

2. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 36, παράγραφος 1, και ο αιτών συμμορφωθεί με την πρόσκληση του [EUIPO] εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] θεωρεί ως ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης την ημερομηνία κατά την οποία θεραπεύθηκαν τα ελαττώματα. Εάν τα ελαττώματα δεν θεραπευτούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

3. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής των τελών, που αναφέρονται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχεία α', β' και γ', και ο αιτών συμμορφωθεί με την πρόσκληση του [EUIPO] εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] χορηγεί ως ημερομηνία κατάθεσης την ημερομηνία κατά την οποία είχε κατατεθεί αρχικά η αίτηση. Αν τα ελαττώματα ή η μη καταβολή του τέλους δεν θεραπευτούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] απορρίπτει την αίτηση.

4. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και ο αιτών δεν τα θεραπεύσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας, απόλλεται το δικαίωμα προτεραιότητας για την αίτηση.»

- 5 Το άρθρο 47 του κανονισμού 6/2002, με τίτλο «Λόγοι απόρριψης των αιτήσεων καταχώρισης», προβλέπει τα εξής:

«1. Εάν το [EUIPO], κατά τη διενέργεια της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 45, διαπιστώσει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία:

α) δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3, στοιχείο α', ή

β) αντιβαίνει στη δημόσια τάξη ή στα χρηστά ήθη,

απορρίπτει την αίτηση.

2. Η αίτηση δεν απορρίπτεται προτού δοθεί στον αιτούντα η δυνατότητα να αποσύρει ή να τροποποιήσει την αίτηση ή να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.»

- 6 Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 6/2002 (ΕΕ 2002, L 341, σ. 28), με τίτλο «Αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος», προβλέπει, στην παράγραφο 1, στοιχείο ε', τα εξής:

«1. Η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος έγκειται σε μαυρόασπρη ή έγχρωμη γραφική ή φωτογραφική αναπαραγωγή του σχεδίου ή υποδείγματος. Πληροί δε τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

ε) το σχέδιο ή υπόδειγμα αναπαράγεται σε ουδέτερο φόντο και δεν τροποποιείται με μελάνι ή διορθωτικό υγρό. Η ποιότητα του σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να καθιστά εφικτή, αφενός, την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία και, αφετέρου, τη σμίκρυνση ή τη μεγέθυνσή του σε σχήμα με μέγιστες διαστάσεις 8 x 16 εκατοστά ανά όψη, προς εγγραφή στο μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων [...].»

- 7 Το άρθρο 10 του κανονισμού 2245/2002, με τίτλο «Εξέταση των όρων χορήγησης ημερομηνίας κατάθεσης και των τυπικών προϋποθέσεων», προβλέπει, στις παραγράφους 1 και 2, τα εξής:

«1. Το [EUIPO] ενημερώνει τον αιτούντα ότι δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί ημερομηνία κατάθεσης, εάν η αίτηση δεν περιλαμβάνει:

α) αίτημα καταχώρισης του σχεδίου ή υποδείγματος ως καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος·

β) στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση του αιτούντος·

γ) αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', ή, όπου ενδείκνυται, ένα δείγμα.

2. Αν οι ελλείψεις που εκτίθενται στην παράγραφο 1 θεραπευτούν εντός διμήνου από την παραλαβή της ειδοποίησης, ως ημερομηνία κατάθεσης ισχύει η ημερομηνία θεραπείας όλων των ελλείψεων.

Εάν οι ελλείψεις δεν συμπληρωθούν εμπρόθεσμα, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Τυχόν καταβληθέντα τέλη επιστρέφονται.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Στις 17 Απριλίου 2015 η προσφεύγουσα, Mast-Jägermeister SE, υπέβαλε αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού 6/2002.
- 9 Τα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα των οποίων η καταχώριση ζητήθηκε είναι τα εξής:
- κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 2683615-0001: [εμπιστευτικό στοιχείο]¹.
 - κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αριθ. 2683615-0002: [εμπιστευτικό στοιχείο].
- 10 Τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκαν οι αιτήσεις καταχωρίσεως είναι «κύπελλα», τα οποία υπάγονται στην κλάση 07.01 υπό την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 11 Στην πρώτη έκθεση εξετάσεως, καταρτισθείσα στις 17 Απριλίου 2015, ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, για τα σχέδια και υποδείγματα που παρατίθενται στη σκέψη 9 ανωτέρω, ο προσδιορισμός του προϊόντος, ήτοι η μνεία «κύπελλα», για τα οποία ζητήθηκε προστασία, δεν αντιστοιχούσε στις κατατεθείσες αναπαραστάσεις, για τον λόγο ότι σε αυτές απεικονίζονταν και φιάλες. Πρότεινε, λοιπόν, στην προσφεύγουσα να προσθέσει στα δύο σχέδια και υποδείγματα τη μνεία «Φιάλες», οι οποίες υπάγονται στην κλάση 09.01 υπό την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο. Ο εξεταστής προσέθεσε ότι, καθόσον τα προϊόντα «Κύπελλα» και «Φιάλες» υπάγονταν σε διαφορετικές κλάσεις, η πολλαπλή αίτηση έπρεπε να χωριστεί. Διευκρίνισε δε ότι, αν δεν θεραπευόταν η έλλειψη εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η αίτηση θα απορριπτόταν.
- 12 Στις 21 Απριλίου 2015, η προσφεύγουσα απάντησε εγγράφως ότι δεν ζητείτο κανενός είδους προστασία για τις φιάλες που απεικονίζονταν στις αναπαραστάσεις, προτείνοντας να διασαφηνιστεί η μνεία των προϊόντων ως ακολούθως: «Κύπελλα για ποτά, ως δοχεία για φιάλη που αποτελεί μέρος τους». Προσέθεσε ότι η κλάση 07.01 του Διακανονισμού του Λοκάρνο ήταν κατάλληλη και για την εν λόγω μνεία.
- 13 Με τη δεύτερη έκθεση εξετάσεως, της 25ης Ιουνίου 2015, ο εξεταστής απάντησε ότι, κατόπιν του εγγράφου της 21ης Απριλίου 2015 και της τηλεφωνικής συνδιαλέξεως που είχε με την προσφεύγουσα, κατέστη σαφές ότι αυτή δεν ζητούσε προστασία για τις φιάλες. Εντούτοις, κατά τον εξεταστή, οι εν λόγω φιάλες εμφανίζονταν ευκρινώς στις αναπαραστάσεις και, κατόπιν νέας εξετάσεως, προέκυψε ότι οι αιτήσεις καταχωρίσεως δεν περιελάμβαναν αναπαραστάσεις συνάδουσες προς τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι, λόγω της παρουσίας των φιαλών, δεν ήταν ευκρινώς ορατά τα χαρακτηριστικά των οποίων ζητείτο η προστασία. Προσέθεσε ότι η έλλειψη αυτή μπορούσε να θεραπευθεί διά της καταθέσεως νέων εικόνων, στις οποίες θα οριοθετούνταν, μέσω κουκκίδων ή μέσω έγχρωμων διαγραμμίσεων, τα χαρακτηριστικά των οποίων η προστασία ζητείτο. Περαιτέρω, επισήμανε ότι δεν μπορούσε να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως στις αιτήσεις έως ότου θεραπευτούν οι ελλείψεις. Τέλος, επισήμανε ότι, εάν θεραπευόνταν οι ελλείψεις εντός των προβλεπομένων προθεσμιών, η ημερομηνία υποβολής των νέων εικόνων θα αναγνωριζόταν ως ημερομηνία καταθέσεως αλλά ότι, σε αντίθετη περίπτωση, οι αιτήσεις καταχωρίσεως θα λογίζονταν ως μη κατατεθείσες.

1 — Απαλειφθέντα εμπιστευτικά στοιχεία.

- 14 Η προσφεύγουσα ανταπάντησε εγγράφως στις 14 Ιουλίου 2015 ότι επληρούντο οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως, δεδομένου ότι οι κατατεθείσες αναπαραστάσεις απεικόνιζαν τα σχέδια και τα υποδείγματα σε ουδέτερο φόντο. Επισημάνει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002 αφορούσε την ποιότητα των αναπαραστάσεων και όχι το περιεχόμενό τους. Για τους λόγους αυτούς, δεν κατέθεσε νέες εικόνες.
- 15 Στην τρίτη έκθεση εξετάσεως, της 16ης Ιουλίου 2015, ο εξεταστής επισήμανε ότι εμμένει στα συμπεράσματα της έκθεσεως εξετάσεως της 25ης Ιουνίου 2015, δεδομένου ότι οι αναπαραστάσεις απεικόνιζαν ένα κύπελλο και μία φιάλη.
- 16 Η προσφεύγουσα απάντησε εγγράφως στις 21 Αυγούστου 2015, μνημονεύοντας τηλεφωνική συνδιάλεξη που είχε με τον εξεταστή, ότι δεν μπορούσε να κατανοήσει τον λόγο για τον οποίο μπορούσε να διατηρηθεί η ημερομηνία καταθέσεως στην περίπτωση προσθήκης μνείας προϊόντος ή χωρισμού της πολλαπλής αιτήσεως, αλλά δεν μπορούσε να διατηρηθεί για τις αρχικώς κατατεθείσες εικόνες. Η προσφεύγουσα ζήτησε την έκδοση αποφάσεως δεκτικής προσφυγής στην περίπτωση που δεν ακυρωνόταν η απόφαση του εξεταστή.
- 17 Στην τέταρτη έκθεση εξετάσεως, της 24ης Αυγούστου 2015, ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι οι ελλείψεις των αιτήσεων μπορούσαν να θεραπευτούν, είτε διά της καταθέσεως νέων εικόνων είτε διά της προσθήκης της μνείας «Φιάλες» και διά του χωρισμού της πολλαπλής αιτήσεως.
- 18 Στις 28 Αυγούστου 2015, η προσφεύγουσα ζήτησε εγγράφως την έκδοση αποφάσεως δεκτικής προσφυγής.
- 19 Με απόφαση της 31ης Αυγούστου 2015, ο εξεταστής επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε θεραπεύσει τις ελλείψεις των αιτήσεων καταχωρίσεως, διότι η ίδια δεν συμφωνούσε με την έκθεση εξετάσεως. Ο εξεταστής έκρινε, σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 και με το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 2245/2002, ότι προμνησθείσες στη σκέψη 9 αιτήσεις καταχωρίσεως σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν ήταν δυνατόν να θεωρηθούν ως αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως. Παράλληλα, διέταξε την επιστροφή των καταβληθέντων τελών.
- 20 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της αποφάσεως του εξεταστή, δυνάμει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002.
- 21 Με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO επιβεβαίωσε, στο σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμπέρασμα ότι τα δύο προμνησθέντα στο σημείο 9 σχέδια ή υποδείγματα δεν καθιστούσαν δυνατόν να διαπιστωθεί εάν η προστασία ζητείτο για το κύπελλο, για τη φιάλη ή για συνδυασμό των δύο προϊόντων. Στο σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η αναπαράσταση που κατατίθεται μαζί με την αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002, χρησιμοποιείται για την αναγνώριση του σχεδίου ή του υποδείγματος του οποίου ζητείται η προστασία και αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού. Κατά το τμήμα προσφυγών, η ημερομηνία καταθέσεως καθορίζει την παλαιότητα του καταχωρισθέντος σχεδίου ή υποδείγματος: ο νεωτερισμός και η ιδιαιτερότητα καθορίζονται κατόπιν συνεκτιμήσεως των προγενέστερων υποδειγμάτων που διατέθηκαν στο κοινό πριν την ημερομηνία καταθέσεως. Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, στην αναπαράσταση έπρεπε να διακρίνονται ευκρινώς όλες οι λεπτομέρειες του αντικειμένου για τις οποίες εξητείτο προστασία.

- 22 Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, στα σημεία 17 και 18 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι το επιχείρημα κατά το οποίο το αντικείμενο της προστασίας που ζητήθηκε με τις υποβληθείσες αιτήσεις προέκυπτε σαφώς από τις αναπαραστάσεις αντέφασκε προς όσα προέβαλε η ίδια η προσφεύγουσα και ότι η πρόταση της τελευταίας να επισημάνει τα οικεία προϊόντα δεν ήταν ικανή να θεραπεύσει τις ελλείψεις της αναπαραστάσεως των σχεδίων ή των υποδειγμάτων, καθόσον δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τον προσδιορισμό της εκτάσεως της προστασίας.
- 23 Τέλος, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 22 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι ο εξεταστής είχε παραβεί την υποχρέωση αιτιολόγησεως, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 62 του κανονισμού 6/2002. Κατά το τμήμα προσφυγών, οι λόγοι για τους οποίους οι αιτήσεις δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ήταν οι ελλείψεις των αναπαραστάσεων που κατατέθηκαν, βάσει του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό προς το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού και προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, και όχι η μη συμφωνία της προσφεύγουσας με τις εκθέσεις εξετάσεως του εξεταστή.

Αιτήματα των διαδίκων

- 24 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - **να προσδιορίσει την 17η Απριλίου 2015 ως ημερομηνία καταθέσεως των σχεδίων και υποδειγμάτων αριθ. 2683615-0001 και 2683615-0002·**
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας προσφυγής.
- 25 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας

- 26 Το EUIPO ζητεί να κηρυχθεί απαράδεκτο το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, ήτοι εκείνο με το οποίο ζητείται ο προσδιορισμός της 17ης Απριλίου 2015 ως ημερομηνίας καταθέσεως των επίμαχων σχεδίων και υποδειγμάτων, για τον λόγο ότι πρόκειται για διαταγή και το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να απευθύνει διαταγές.
- 27 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο προσφυγής που ασκείται ενώπιον του δικαστή της Ένωσης κατά απόφασης τμήματος προσφυγών του EUIPO, το τμήμα αυτό υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του εν λόγω δικαστή. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να απευθύνει διαταγή στο EUIPO [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2010, Nokia κατά ΓΕΕΑ – Medion (LIFE BLOG), T-460/07, EU:T:2010:18, σκέψη 18 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 28 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος.

Επί της ουσίας

- 29 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος, αντλείται από παράβαση των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό προς το άρθρο 36 του ίδιου κανονισμού, και ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό προς το άρθρο 36 του ίδιου κανονισμού

- 30 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ποιότητα των αναπαραστάσεων των σχεδίων και των υποδειγμάτων ήταν τέτοια, ώστε να είναι δυνατή η αναπαραγωγή τους. Συγκεκριμένα, αναπαράγονταν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού 2245/2002, σε ουδέτερο φόντο, και δεν είχαν τροποποιηθεί με μελάνι ή διορθωτικό υγρό, ενώ παράλληλα η ποιότητά τους καθιστούσε εφικτή, αφενός, την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητήθηκε η προστασία και, αφετέρου, τη σμίκρυνση ή τη μεγέθυνσή του. Κατά την προσφεύγουσα, μόνον οι εν λόγω προϋποθέσεις προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης. Η άρνηση του τμήματος προσφυγών να προσδιορίσει ημερομηνία καταθέσεως για τον λόγο ότι οι αναπαραστάσεις δεν καθιστούσαν δυνατόν να κριθεί εάν η προστασία ζητείτο για το κύπελλο, τη φιάλη ή συνδυασμό των δύο στοιχείων είναι εσφαλμένη, καθόσον τέτοιο ζήτημα θα ετίθετο, ενδεχομένως, μόνο στο πλαίσιο δίκης λόγω απομιμήσεως/παραποιήσεως, αλλά ουδόλως εμποδίζει τον προσδιορισμό ημερομηνίας καταθέσεως. Εξάλλου, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών θα μπορούσε ενδεχομένως να ληφθεί υπόψη όσον αφορά το κατά πόσον ένα σχέδιο ή υπόδειγμα δύναται να καταχωρισθεί. Κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002 και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2245/2002, εξεταζόμενα από κοινού με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του τελευταίου ως άνω κανονισμού, θέτουν προϋποθέσεις όσον αφορά την ποιότητα της αναπαραστάσεως του σχεδίου ή του υποδείγματος και όχι όσον αφορά το περιεχόμενό του. Η γενική οικονομία των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού 6/2002 συνηγορούν, όπως υποστηρίζεται από την προσφεύγουσα, υπέρ της χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως στις αιτήσεις καταχωρίσεως που αυτή υπέβαλε.
- 31 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, σκέψη 34, και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Lundberg, C-317/12, EU:C:2013:631, σκέψη 19).
- 32 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, στο οποίο παραπέμπουν το άρθρο 45, παράγραφος 1 και το άρθρο 46, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, προβλέπει ότι η αίτηση καταχωρίσεως πρέπει να περιλαμβάνει «αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή». Όμως η διάταξη αυτή δεν καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τέτοιου είδους αναπαράσταση θεωρείται ως «κατάλληλη για αναπαραγωγή». Το άρθρο 36, παράγραφος 5, του κανονισμού 6/2002 προσθέτει, ωστόσο, ότι η αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό, εν προκειμένω τον κανονισμό 2245/2002.
- 33 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 10 του κανονισμού 2245/2002 ορίζει τις προϋποθέσεις προσδιορισμού ημερομηνίας καταθέσεως, προβλέποντας ότι το EUIPO ενημερώνει τον αιτούντα ότι δεν είναι δυνατή η χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως εάν η αίτηση δεν περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, αναπαράσταση του σχεδίου ή του υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του ως άνω κανονισμού.
- 34 Η τελευταία ως άνω διάταξη προβλέπει ότι η αναπαράσταση σχεδίου ή υποδείγματος έγκειται σε μαυρόασπρη ή έγχρωμη γραφική ή φωτογραφική αναπαραγωγή του σχεδίου ή υποδείγματος. Το σχέδιο ή υπόδειγμα αναπαράγεται σε ουδέτερο φόντο και δεν τροποποιείται με μελάνι ή διορθωτικό

- υγρό. Η ποιότητα του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να καθιστά εφικτή την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία. Το άρθρο 10 του κανονισμού 2245/2002 προβλέπει τις προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να χωρεί θεραπεία των ελλείψεων.
- 35 Από την οικονομία του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι η διαδικασία εξετάσεως των σχεδίων ή υποδειγμάτων έχει δύο πτυχές: πρώτον, το EUIPO πρέπει να κρίνει εάν το αντικείμενο της αιτήσεως ανταποκρίνεται ή όχι στον ορισμό σχεδίου ή υποδείγματος (άρθρο 3, στοιχείο α' και άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002) και, δεύτερον, εάν το σχέδιο ή το υπόδειγμα αντιβαίνει στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη (άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002). Τέτοια αίτηση, αν δεν αποσυρθεί ή τροποποιηθεί, απορρίπτεται μόνον αφού δοθεί προηγουμένως στον αιτούντα η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του (άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002).
- 36 Δεύτερον, αφού το EUIPO διαπιστώσει ότι η αίτηση καταχωρίσεως αφορά σχέδιο ή υπόδειγμα και δεν αντιβαίνει ούτε στη δημόσια τάξη ούτε στα χρηστά ήθη, πρέπει, μεταξύ άλλων, να διερευνήσει ιδίως, κατά το άρθρο 45 του κανονισμού 6/2002, εάν η εν λόγω αίτηση καταχωρίσεως πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 (αίτημα καταχωρίσεως, στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση του αιτούντος, αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή) και του άρθρου 36, παράγραφος 2 του ίδιου κανονισμού (μνεία των προϊόντων), καθώς και, αναλόγως της περιπτώσεως, τις δυνητικές προϋποθέσεις του άρθρου 36, παράγραφος 3 (επεξηγηματική περιγραφή της αναπαραστάσεως ή του δείγματος, αίτημα για αναστολή της δημοσιεύσεως της καταχωρίσεως, στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση του εκπροσώπου που έχει ενδεχομένως ορίσει ο αιτών, ταξινόμηση των προϊόντων, μνεία του δημιουργού ή της ομάδας δημιουργών).
- 37 Όσον αφορά την τήρηση των προπαρατεθεισών προϋποθέσεων του άρθρου 36, είναι δυνατόν, κατά το άρθρο 46 του κανονισμού 6/2002, να θεραπευτούν οι ελλείψεις, με την επισήμανση, όμως, ότι όσον αφορά τις προϋποθέσεις του άρθρου 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, ως ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως προσδιορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία ο αιτών θεράπευσε τις ελλείψεις, ενώ, όσον αφορά τις λοιπές προϋποθέσεις, η αρχική ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως παραμένει η ίδια μετά τη θεραπεία των ελλείψεων. Αν οι ελλείψεις δεν θεραπευτούν, στη μεν πρώτη περίπτωση, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση καταχωρίσεως, στη δε δεύτερη περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται.
- 38 Αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος η οποία δεν είναι κατάλληλη προς αναπαραγωγή εμπίπτει επομένως αποκλειστικώς στο άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, υπό την έννοια ότι ο αιτών δύναται να θεραπεύσει τις ελλείψεις, αλλά η ημερομηνία καταθέσεως μεταφέρεται στην ημερομηνία της θεραπείας. Εάν τα ελαττώματα δεν θεραπευτούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση καταχωρίσεως σχεδίου ή υποδείγματος.
- 39 Τούτων δοθέντων, πρέπει να κριθεί εάν, λαμβανομένων υπόψη της διατυπώσεως και του πλαισίου στο οποίου εντάσσεται, το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 εφαρμόζεται, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, μόνο στις περιπτώσεις όπου η αναπαράσταση του αμφισβητούμενου σχεδίου ή του υποδείγματος είναι συγκεχυμένη ή σκοτεινή «από υλικής απόψεως», ιδίως λόγω κακής ποιότητας εκτυπώσεως, ή εάν η εφαρμογή της διατάξεως αυτής εκτείνεται, όπως προβάλλει το EUIPO, στις ανακρίβειες ή στην έλλειψη βεβαιότητας ή σαφήνειας όσον αφορά το αντικείμενο της προστασίας του σχεδίου ή του υποδείγματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 40 Διαπιστώνεται ότι η ερμηνεία του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002, καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2245/2002, εξεταζομένων από κοινού με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του ίδιου κανονισμού, στην οποία προβαίνει η προσφεύγουσα, κατά την οποία η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνο στα σχέδια ή τα υποδείγματα των

οποίων μόνο η ποιότητα της αναπαραστάσεως είναι μέτρια αντιτίθεται προδήλως στο σύστημα εντός του οποίου διαμορφώθηκε η καταχώριση σχεδίων ή υποδείγματων και το οποίο υπενθυμίστηκε ανωτέρω.

- 41 Πράγματι, το άρθρο 36 του κανονισμού 6/2002 το οποίο προβλέπει, στην παράγραφο του 1, στοιχείο γ', ότι η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να περιλαμβάνει αναπαράσταση κατάλληλη προς αναπαραγωγή, διευκρινίζει, στην παράγραφο 5, ότι η εν λόγω αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό 2245/2002.
- 42 Ο κανονισμός 2245/2002 προβλέπει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, ότι, μεταξύ άλλων, η ποιότητα του σχεδίου ή του υποδείγματος πρέπει «να καθιστά εφικτή [...] την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία».
- 43 Διατείνεται ότι μόνο η ποιότητα της «φυσικής» ή «υλικής» αναπαραστάσεως προβλέπεται από την ανωτέρω διάταξη, η προσφεύγουσα προβαίνει σε αποσπασματική, και επομένως εσφαλμένη, ερμηνεία της οικείας διατάξεως, λαμβάνοντας υπόψη μόνον τη φράση «ποιότητα η οποία να καθιστά εφικτή [...]».
- 44 Εντούτοις, στη διάταξη αυτή διευκρινίζεται ότι η αναπαράσταση πρέπει να καθιστά εφικτή την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του «αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία».
- 45 Αυτή η φράση παραπέμπει στην εγγενή προϋπόθεση κάθε καταχώρισεως, ήτοι το να καθίσταται δυνατόν για τους τρίτους να προσδιορίσουν με σαφήνεια και ακρίβεια όλες τις λεπτομέρειες του σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο ζητείται προστασία (βλ., υπ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, σκέψεις 48 έως 52, και της 19ης Ιουνίου 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, σκέψεις 46 έως 48).
- 46 Επομένως, αναπαραστάσεις που είναι ανακριβείς δεν καθιστούν δυνατόν για τους τρίτους να γνωρίζουν με απόλυτη βεβαιότητα το αντικείμενο της προστασίας του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος.
- 47 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, ακόμα κι αν οι αναπαραστάσεις αφορούν πλείονα του ενός σχέδια ή υποδείγματα, ορισμένες διευκρινίσεις είναι αναγκαίες όχι μόνο προκειμένου να διαφυλαχθεί η ασφάλεια δικαίου αναφορικά με τρίτους, οι οποίοι πρέπει να γνωρίζουν επακριβώς το αντικείμενο της παρεχόμενης στο σχέδιο ή υπόδειγμα προστασίας, αλλά επίσης για λογιστικούς σκοπούς, καθόσον το ποσόν των τελών που καταβάλλονται στο EUIPO κυμαίνεται αναλόγως του αριθμού των κλάσεων προϊόντων στις οποίες υπάγεται το οικείο σχέδιο ή υπόδειγμα.
- 48 Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ενδεχόμενο ελάττωμα συνιστάμενο στο ότι οι αναπαραστάσεις φέρονται να μην απεικονίζουν ένα και μόνο σχέδιο, αλλά δύο, θα έπρεπε να είχε αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο του άρθρου 47, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό προς το άρθρο 3, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, και δεν θα έπρεπε να είχε αποτελέσει λόγο αρνήσεως προσδιορισμού ημερομηνίας καταθέσεως.
- 49 Διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία αυτή είναι απορριπτέα, καθόσον το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, αφορά την περίπτωση κατά την οποία η αναπαράσταση της οποίας η καταχώριση ζητήθηκε δεν δύναται να θεωρηθεί ως σχέδιο ή υπόδειγμα υπό την έννοια του ως άνω κανονισμού, για τον λόγο ότι δεν απεικονίζει προϊόν ή τμήμα προϊόντος, κάτι που προδήλως δεν ισχύει εν προκειμένω.

- 50 Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η επίμαχη αναπαράσταση ανταποκρίνεται στον ορισμό του σχεδίου ή υποδείγματος, με αποτέλεσμα η εν λόγω περίπτωση να μην εμπίπτει στο άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, αλλά δεν είναι κατάλληλη προς αναπαραγωγή υπό την έννοια του άρθρου 36, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, λαμβανομένων υπόψη των ελαττωμάτων της, τα οποία εμπίπτουν στο άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002. Η τελευταία ως άνω διάταξη προβλέπει σαφώς ότι, εάν τα ελαττώματα δεν θεραπευτούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- 51 Όπως ορθώς επισήμανε και το EUIPO, το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 36, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, χρήζει οπωσδήποτε στενής ερμηνείας, προκειμένου να αποφευχθούν ανακόλουθες και αντιφατικές ερμηνείες της νομοθεσίας, οπότε κρίνεται ότι οι διατάξεις αυτές δεν παραπέμπουν στις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Η παραπομπή στο άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002, η οποία περιέχεται στο άρθρο 46, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, δεν έχει ως αποτέλεσμα το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002 να είναι εφαρμοστέο αποκλειστικώς στο πλαίσιο του άρθρου 46, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002. Αντιθέτως, η υπό κρίση περίπτωση έπρεπε να εξεταστεί στο πλαίσιο του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό προς το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, όπως ορθώς έπραξε το τμήμα προσφυγών.
- 52 Το άρθρο 36, παράγραφος 5, του κανονισμού 6/2002, αποτελεί επομένως διάταξη εξουσιοδοτούσα, στο πλαίσιο εκτελεστικού κανονισμού, τις αρμόδιες αρχές να εξειδικεύουν, μεταξύ άλλων, τις προϋποθέσεις του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ως άνω κανονισμού, όσον αφορά την αναπαράσταση σχεδίου ή υποδείγματος, οι οποίες παρατίθενται όντως στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002.
- 53 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο ερείδεται στη διαφορετική προσέγγιση την οποία, κατ' αυτήν, έχει υιοθετήσει η γερμανική νομολογία, τούτο δεν μπορεί να κλονίσει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών. Πράγματι, επισημαίνεται ότι το καθεστώς της Ένωσης περί σχεδίων ή υποδειγμάτων συνιστά σύστημα αυτόνομο, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σε αυτό, δεδομένου ότι η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από κάθε εθνικό σύστημα [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2014, Message Management κατά ΓΕΕΑ – Absacker (ABSACKER of Germany), T-304/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:5, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 54 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 55 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας, για τον λόγο ότι υποκατέστησε την αιτιολογία του εξεταστή με τη δική του, χωρίς να της παράσχει τη δυνατότητα να λάβει θέση.
- 56 Επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο εξεταστής είχε παραβεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι αναφέρθηκε, προκειμένου να κρίνει ότι οι αιτήσεις δεν συνιστούσαν αιτήσεις καταχώρισεως σχεδίων ή υποδειγμάτων, όχι στο άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, εξεταζόμενο σε συνδυασμό προς το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού και προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, αλλά στην έλλειψη συμφωνίας της προσφεύγουσας με τις εκθέσεις εξετάσεως που ο ίδιος είχε καταρτίσει. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η απόφαση του εξεταστή δεν περιελάμβανε καμία ανάλυση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

- 57 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 62 του κανονισμού 6/2002, οι αποφάσεις του EUIPO δύνανται να στηρίζονται μόνο σε λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Η διάταξη αυτή κατοχυρώνει, στο πλαίσιο του δικαίου περί σχεδίων ή υποδειγμάτων της Ένωσης, τη γενική αρχή προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας. Δυνάμει αυτής της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, οι αποδέκτες των αποφάσεων των δημοσίων αρχών οι οποίες θίγουν αισθητά τα συμφέροντά τους πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν αποτελεσματικά την άποψή τους. Το δικαίωμα ακροάσεως καλύπτει μεν όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία στα οποία βασίζεται η λήψη της απόφασης, αλλά δεν καλύπτει την τελική θέση την οποία προτίθεται να λάβει η διοίκηση [βλ. απόφαση της 27ης Ιουνίου 2013, Beifa Group κατά ΓΕΕΑ – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (γραφικά είδη), T-608/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:334, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 58 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 62 του κανονισμού 6/2002 οι αποφάσεις του EUIPO πρέπει να αιτιολογούνται. Η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που καθιερώνεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεων έχει διττό σκοπό, αφενός, να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, να επιτρέψει στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας της απόφασης. Το ζήτημα αν η αιτιολογία της απόφασης πληροί τις προϋποθέσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο σε σχέση με το γράμμα της, αλλά και με το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 25ης Απριλίου 2013, Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ – KIN (Αναπαράσταση ρολογιού), T-80/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:214, σκέψη 37].
- 59 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι δεν αμφισβητείται ότι ο εξεταστής κατήρτισε τέσσερις εκθέσεις εξετάσεως, ήτοι στις 17 Απριλίου, στις 25 Ιουνίου, στις 16 Ιουλίου και στις 24 Αυγούστου 2015.
- 60 Από τις διάφορες προαναφερθείσες εκθέσεις του, ιδίως τη δεύτερη και την τέταρτη, προκύπτει επαρκώς και σαφώς ότι, κατά την κρίση του εξεταστή, οι αιτήσεις καταχωρίσεως δεν ήταν σύμφωνες προς τα άρθρα 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 2245/2002, λόγω της παρουσίας φιαλών στις αναπαραστάσεις, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τα χαρακτηριστικά των οποίων εξητείτο η προστασία να μην είναι ευκρινώς ορατά.
- 61 Εξάλλου, στις διάφορες εκθέσεις εξετάσεώς του, ο εξεταστής παρέθεσε κατά σαφή και τεκμηριωμένο τρόπο τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να έχει πρόσβαση στις αιτήσεις καταχωρίσεως της προσφεύγουσας, ήτοι την ταυτόχρονη παρουσία μιας φιάλης και ενός κυπέλλου, απαντώντας συγκεκριμένα στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 62 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα έκρινε το τμήμα προσφυγών, η προσβαλλόμενη απόφαση του εξεταστή, εξεταζόμενη υπό το πρίσμα των διαφόρων εκθέσεων εξετάσεώς του, των οποίων η προσφεύγουσα έλαβε γνώση, ήταν επαρκώς αιτιολογημένη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-506/03, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2005:715, σκέψη 38).
- 63 Επομένως, εσφαλμένως κατέληξε το τμήμα προσφυγών στο συμπέρασμα ότι υπήρξε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και επισήμανε ότι υποκαθιστά την αιτιολογία του εξεταστή με τη δική του, ενώ δεν επρόκειτο για υποκατάσταση των αιτιολογιών, αλλά για εξ ολοκλήρου επανάληψη της αιτιολογίας που είχε παραθέσει ο εξεταστής στις τέσσερις εκθέσεις εξετάσεώς του.
- 64 Κατά συνέπεια, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι τα δικαιώματά της άμυνας προσβλήθηκαν από το τμήμα προσφυγών, καθόσον, αντιθέτως προς όσα διατείνεται, η αιτιολογία η οποία παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση επαναλαμβάνει εξ ολοκλήρου την αιτιολογία που της είχε γνωστοποιηθεί από τον εξεταστή στο πλαίσιο της διαδικασίας που διεξήχθη ενώπιόν του.

65 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

66 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τη Mast-Jägermeister SE στα δικαστικά έξοδα.**

Collins

Barents

Passer

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Φεβρουαρίου 2017.

(υπογραφές)